

РЕШЕНИЕ

№ 16643

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Василена Людм. Дранчовска

при участието на секретаря КРИСТИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Василена Людм. Дранчовска Гражданско дело
№ 20211110138499 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са положителни установителни искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът ***** твърди, че по силата на сключен договор от 26.03.2015 г. ***** е предоставило на ответницата банков потребителски кредит чрез кредитна карта с разрешен лимит от 4400 лв. Поддържа, че кредитодателят се е преобразувал чрез вливане в ***** , а последното дружество от своя страна се е вляло в ищеца на 04.02.2020 г., като всички права и задължения по процесния договор са преминали върху банката. Поддържа, че ответницата е преустановила плащанията по договора на 04.12.2019 г., като предвид допуснатата забава в плащането на вноските, считано от посочената дата, целият кредит е бил обявен за предсрочно изискуем с покана, връчена от ЧСИ на 28.08.2020 г. Твърди, че по договора са останали непогасени заявените суми, поради което претендира сумата от 3235,50 лв., представляваща непогасена главница по договор за издаване на кредитна карта Euroline от 26.03.2005 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ изплащане, сумата от 320,10 лв., възнаградителна лихва за периода 04.12.2019 г. – 28.08.2020 г., сумата от 32,34 лв., мораторна лихва за периода 04.12.2019 г. – 12.03.2020 г., сумата от 61,69 лв., мораторна лихва за периода 14.05.2020 г. – 11.01.2021 г., както и сумата от 96 лв., разноски за обявяване на предсрочна изискуемост, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 22.02.2021 г. по гр.д. № 1585/2021 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ответницата Ю. Ц. Х. не подава отговор на исковата молба. В открито съдебно заседание изразява становище, с което бланкетно оспорва предявените искове по основание и размер.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

-

За основателността на исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ и чл. 86 ЗЗД ищецът следва да установи, че по силата на валидно правоотношение по договор за кредит е предоставил (респ. неговите праводатели са предоставили) на ответника кредит в посочения размер, че в тежест на последния е възникнало задължение за връщане на заетата сума и за плащане на възнаградителна лихва в претендираните размери; че е настъпил падежът на задължението за връщане на сумата и на акцесорното задължение; че длъжникът е изпаднал в забава и размер на обезщетението за забава.

Между страните не се спори, а и от представените писмени доказателства се установява, че на 02.07.2004 г. Ю. Ц. Х. е подала заявление за издаване на кредитна карта Euroline от кредитора *****, като последният е бил заличен като търговец през 2019 г. след преобразуването му чрез вливане в *****, а това дружество от своя страна е било заличено като търговец през 2020 г. след преобразуването му чрез вливане в *****. Следователно, съобразно разпоредбата на чл. 263и, ал. 2 ТЗ към настоящия момент всички права и задължения на кредитора по сключения с ответницата договор за кредитна карта са преминали върху ищеца.

Видно от заключението на ССЕ, прието по делото и неоспорено от страните, в периода на действие на договора ответницата е усвоила суми чрез кредитната карта в общ размер от 7862,80 лв., от които е погасила 4627,33 лв., като неплатена остава главница в общ размер от 3235,47 лв. Според изводите на вещото лице, кредитополучателят е преустановил плащанията и е изпаднал в забава, считано от 04.12.2019 г., като поради неплащане на месечни вноски в продължение на 9 месеца банката е изпратила покана за изпълнение с включено уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на отпуснатия кредит, получена от длъжника лично на 28.08.2020 г. (връчена чрез ЧСИ). Следователно, от посочената дата всички натрупани парични задължения по договора са станали предсрочно изискуеми, като при липса на данни за плащане към настоящия момент Ю. Ц. Х. дължи непогасената главница в размер на 3235,47 лв., ведно с уговорената възнаградителна лихва до датата на настъпване на предсрочна изискуемост – 28.08.2020 г., в размер на 320,10 лв. (съобразно приложимия лихвен процент от 16,85 %, който е по-нисък от първоначално договорения към датата на сключване на договора от 18,5 %, видно от заключението на ССЕ).

На основание чл. 84, ал. 2 и чл. 86 ЗЗД ответницата дължи и мораторно обезщетение в размер на законната лихва от падежа на първата непогасена вноска – 04.12.2019 г., като

съобразявайки периода на извънредно положение от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., в рамките на който не се дължат обезщетения за забава, вещото лице е изчислило, че натрупаните мораторни лихви в тежест на Ю. Ц. Х. са в размер на 32,24 лв. за периода 04.12.2019 г. – 12.03.2020 г. и в размер на 61,69 лв. за периода 14.05.2020 г. – 11.01.2021 г. Предвид клаузата на чл. 23 от общите условия към договора, подписани от ответницата и неоспорени от нея, кредитополучателят дължи и направените от банката разходи за изпращане на покани за изпълнение и обявяване на предсрочна изискуемост в общ размер от 96 лв. (36 лв. такса за ЧСИ, преведени на ЧСИ ***** на 25.11.2020 г., и 60 лв. адвокатско възнаграждение, платено на АС „*****“ на 17.07.2020 г., съобразно приложените писмени доказателства и заключението на ССЕ).

С оглед на изложеното и при съвкупна преценка на събрания по делото доказателствен материал, както и предвид липсата на конкретни възражения и оспорвания от ответната страна и проведено насрещно доказване, се установява, че в тежест на кредитополучателя съществуват изискуеми парични задължения към ищеца, както следва: 1) за предсрочно изискуемата главница по договора за кредит в размер на 3235,47 лв., поради което предявеният иск по чл. 422 ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ е основателен за посочената сума, а за разликата до пълния предявен размер от 3235,50 лв. следва да се отхвърли; 2) за падежиралата в периода 04.12.2019 г. – 28.08.2020 г. възнаградителна лихва в размер на 320,10 лв.; 3) за мораторна лихва за периода 04.12.2019 г. – 12.03.2020 г. в размер на 32,24 лв. (за която искът се явява основателен, а за разликата до пълния предявен размер от 32,34 лв. за този период следва да се отхвърли) и за периода 14.05.2020 г. – 11.01.2021 г. в размер на сумата от 61,69 лв., както и 4) за разходи за предсрочна изискуемост в размер на 96 лв.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК при този изход на спора ищецът има право на направените от него разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 508,20 лв., държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство, както и в размер на 858,19 лв., платени държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение в исковото производство. Във връзка с релевираното в устните състезания от ответницата възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК следва да се отбележи, че уговореният и платен от ищеца адвокатски хонорар е под минималния размер според Наредба № 1/2004 г., поради което не е прекомерен.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от ***** , ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: ***** , срещу Ю. Ц. Х., ЕГН ***** , с адрес: ***** , искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр.с чл. 430, ал. 1 и чл. 2 ТЗ и чл. 86 ЗЗД, че Ю. Ц. Х. дължи на ***** сумата от **3235,47 лв.**, представляваща непогасен остатък от главницата по договор за издаване на кредитна карта Euroline от 26.03.2015 г.,

ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 12.01.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **320,10 лв.**, възнаградителна лихва за периода 04.12.2019 г. – 28.08.2020 г., сумата от **32,24 лв.**, мораторна лихва за периода 04.12.2019 г. – 12.03.2020 г., сумата от **61,69 лв.**, мораторна лихва за периода 14.05.2020 г. – 11.01.2021 г., както и сумата от **96 лв.**, разноси за обявяване на предсрочна изискуемост, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 22.02.2021 г. по гр.д. № 1585/2021 г. по описа на СРС, 26 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите с правно основание чл. 422 ГПК, вр.с чл. 430, ал. 1 ТЗ и чл. 86 ЗЗД за разликата над уважения размер от 3235,47 лв. до пълния предявен размер от 3235,50 лв., главница по договора, както и за разликата над уважения размер от 32,24 лв. до пълния предявен размер от 32,34 лв., лихва за забава за периода 04.12.2019 г. – 12.03.2020 г.

ОСЪЖДА Ю. Ц. Х., ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **508,20 лв.**, разноси в заповедното производство, както и сумата от **858,19 лв.**, разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____